

Nr 560

Av herrar **Börjesson** i Glömminge och **Sjönell**, om utökning av styrelsen för institutet för nyttiggörande av forskningsresultat (INFOR).

Samhällets utveckling blir alltmer beroende av den vetenskapliga forskningen. Den avancerade teknik, som kommer till användning inom näringslivet, ställer krav på en levande kontakt mellan näringsliv och företrädare för den vetenskapliga forskningen.

Det är mot denna bakgrund man får se 1964 års riksdags beslut om inrättandet av ett särskilt statligt institut "Institutet för nyttiggörande av forskningsresultat, INFOR". Enligt sina stadgar skall institutet finansiellt medverka till att resultat av forskning och uppfinnarverksamhet vidareutvecklas med sikte på industriell användning och för industriell produktion och marknadsföring. På detta område skall samarbete etableras med den likaledes enligt riksdagens beslut bildade Stiftelsen för exploatering av forskningsresultat, EFOR.

Med tanke på forskningens centrala roll i dagens näringsliv har INFOR sannolikt en angelägen uppgift att fylla, framför allt när det gäller att understödja det tekniska utvecklingsarbetet. Självfallet är det av största betydelse att institutet har den allra bästa kontakt med skilda delar av näringslivet.

Enligt de av riksdagen antagna stadgarna skall styrelsen bestå av högst fem ledamöter jämte tre suppleanter. Ledamöterna utses av Kungl. Maj:t för en tid av högst tre år, varvid en skall utväljas bland personer som äger särskild kännedom om kreditgivning och en bland personer som äger särskild kännedom om marknadsföring.

Det synes som om stadgarna här icke ger tillräckligt utrymme för en önskvärt allsidig representation från näringslivets sida. Av de fem nu fungerande styrelseledamöterna är samtliga verksamma inom storföretag eller bankväsende. De två utsedda suppleanterna företräder vederbörande departement respektive storföretag. De mindre och medelstora företagen saknar således företrädare i styrelsen.

Detta är så mycket mer beklagligt som att det exploaterings- och utvecklingsarbete som bedrivs inom mindre företag är av den största betydelse och ofta har karaktären av pionjärinsats inom ett bestämt område. De ekonomiska risker som ett utvecklingsprojekt ofta medför är emellertid vanligen betydande och svåra att bära för ett mindre företag. De mindre och medelstora företagen skulle sålunda kunna anses vara i särskilt behov av

det finansiella bistånd genom lån m.m., som kan lämnas av INFOR. Ett primärt krav är givetvis då att personer med ingående kännedom av denna typ av företag ingår i institutets styrelse. Detta vore möjligt om antalet ledamöter ökades från fem till sju och antalet suppleanter från tre till fyra genom ändring av institutets stadgar. De nytillkommande platserna bör givetvis besättas med företrädare för mindre och medelstora företag.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att antalet ledamöter i styrelsen för INFOR må ökas från fem till sju och antalet suppleanter från tre till fyra, så att företrädare för mindre och medelstora företag kan beredas plats i styrelsen i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 26 januari 1966

Fritz Börjesson
i Glömminge

Bengt Sjönell
